

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS REKOMMENDATION**av den 15 december 2015****om bedömningen av gränsöverskridande effekter och frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder****(ESRB/2015/2)**

(2016/C 97/02)

EUROPEISKA SYSTEMRISKNÄMNDENS STYRELSE HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd ⁽¹⁾, särskilt artikel 3 och artiklarna 16–18,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾, särskilt artikel 458,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG ⁽³⁾, särskilt kapitel 4 avsnitt II i avdelning VII,

med beaktande av Europeiska systemrisknämndens beslut ESRB/2011/1 av den 20 januari 2011 om arbetsordningen för Europeiska systemrisknämnden ⁽⁴⁾, särskilt artikel 15.3 e och artiklarna 18–20, och

av följande skäl:

- (1) Inom unionen är det finansiella systemet väldigt integrerat. Detta innebär att utländska enheter ofta tillhandahåller finansiella tjänster över gränserna. På den inre marknaden kan finansiella tjänsteleverantörer i en viss medlemsstat välja mellan att tillhandahålla finansiella tjänster via dotterbolag eller filialer i en annan medlemsstat eller genom att direkt tillhandahålla finansiella tjänster över gränserna. Detta kan medföra att nationella regler för makrotillsyn får omfattande effekter utanför landets gränser.
- (2) Utländska leverantörer av finansiella tjänster som tillhandahåller finansiella tjänster över gränserna, antingen direkt eller genom sina filialer i andra medlemsstater, påverkas vanligtvis inte av de makrotillsynsåtgärder som gäller för nationella finansiella tjänsteleverantörer i den medlemsstaten. Som konsekvens av detta har leverantörer av finansiella tjänster som normalt skulle omfattas av sådana krav, därför att de har ett lokalt dotterbolag, ett incitament att bedriva sin verksamhet via alternativa kanaler för att kringgå världandets åtgärder. Det regelarbete som på så sätt uppstår kan undergräva de nationella åtgärder som vidtas inom området makrotillsyn.
- (3) Därutöver kan konkurrensen snedvridas om filialer till utländska finansiella tjänsteleverantörer och utländska leverantörer av finansiella tjänster som tillhandahåller finansiella tjänster över gränserna direkt utnyttjar sin konkurrensfördel, t.ex. lägre kapitalkrav för de exponeringar som genereras i den aktiverande medlemsstaten, i förhållande till inhemska leverantörer av finansiella tjänster och dotterbolag till utländska leverantörer av finansiella tjänster för att öka sin marknadsandel.
- (4) Makrotillsynsåtgärder som vidtas i ett land får externa effekter på den finansiella stabiliteten i andra länder genom de kopplingar som finns över landsgränserna. I allmänhet kommer dessa effekter att vara positiva eftersom makrotillsynsåtgärder minskar systemriskerna samt sannolikheten för, och konsekvenserna av, systemkriser, något som är positivt även för den finansiella stabiliteten i andra medlemsstater. Sådana effekter kan emellertid även vara negativa. Exempelvis kommer filialer till utländska finansiella tjänsteleverantörer och utländska leverantörer av finansiella tjänster som tillhandahåller finansiella tjänster direkt över gränserna, trots att de är utsatta för samma risker som inhemska leverantörer av finansiella tjänster och dotterbolag till utländska leverantörer av finansiella tjänster, normalt inte att behöva bygga upp skydd mot sådana risker, t.ex. genom att omfattas av

⁽¹⁾ EUT L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 338.

⁽⁴⁾ EUT C 58, 24.2.2011, s. 4.

nationella kapitalkrav i sin hemmedlemsstat. Därutöver kan detta, i den mån som dessa finansiella tjänsteleverantörer har en konkurrensfördel gentemot inhemska leverantörer av finansiella tjänster och dotterbolag till utländska leverantörer av finansiella tjänster, ge dem incitament att öka sin exponering gentemot relevanta makroekonomiska risker i den aktiverande medlemsstaten, och därigenom utsätta hemmedlemsstaten för större risker. Om dessa makroekonomiska risker avseende tillhandahållandet av finansiella tjänster konkretiseras, kan dessa finansiella tjänsteleverantörers kapitalbuffertar visa sig vara otillräckliga, något som skulle få negativa konsekvenser för hemlandets finansiella system.

- (5) Mot denna bakgrund och för att säkerställa en effektiv och konsekvent makrotillsyn, bör makrotillsynens beslutsfattare beakta sådana gränsöverskridande effekter och i förekommande fall använda lämpliga verktyg för att åtgärda dem. För att uppnå detta rekommenderar Europeiska systemrisknämnden (ESRB) ett tillvägagångssätt baserat på två pelare – a) en systematisk bedömning av makrotillsynens gränsöverskridande effekter och b) samordnade åtgärder i form av frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder när detta behövs. Det är också viktigt att dessa två pelare genomförs så konsekvent som möjligt i hela unionen.
- (6) Hittills har den systematiska bedömningen av makrotillsynens gränsöverskridande effekter inte fått tillräcklig uppmärksamhet. Detta beror delvis på att kunskapen om (möjliga) spridningskanaler är begränsad, och att tillgängliga uppgifter inte har granskats fullt ut med målsättningen att analysera gränsöverskridande effekter. ESRB anser därför att det är viktigt att alla tillgängliga uppgifter används för att bättre förstå och bedöma gränsöverskridande effekter.
- (7) Det är viktigt att skapa ett förfarande som siktar på den systematiska bedömningen av makrotillsynens gränsöverskridande effekter och har som mål att säkerställa att makrotillsynens beslutsfattare i *förväg* bedömer gränsöverskridande effekter av sådana åtgärder som de föreslår. Därutöver, med beaktande av befintliga krav enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾, direktiv 2013/36/EU och Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2013/1⁽²⁾, bör makrotillsynens beslutsfattare i efterhand bedöma vilka gränsöverskridande effekter deras åtgärder de facto medfört. Analytiskt arbete som utförs i medlemsstaterna kommer att komplettera det analytiska arbete som utförs av ESRB.
- (8) De samordnade policyåtgärder som ESRB förordar består av en form av frivillig ömsesidighet för makrotillsynsåtgärder. Det faktum att tillvägagångssättet är baserat på frivillighet, som resultat av ESRB:s rekommendationer⁽³⁾, skiljer tillvägagångssättet från det obligatoriska erkännandet av vissa makrotillsynsåtgärder enligt unionsrätten. Den här rekommendationen, med undantag av rekommendation A om bedömningen av gränsöverskridande effekter och rekommendation B om information om makrotillsynsåtgärder, ska inte tillämpas på makrotillsynsåtgärder för vilka unionsrätten redan föreskriver obligatoriskt erkännande. Obligatoriskt erkännande gäller för närvarande för åtgärder som vidtas enligt artiklarna 124.5 och 164.7 i förordning (EU) nr 575/2013, och för kontracykliska kapitalbuffertar om de inte uppgår till tröskeln för obligatoriskt erkännande. Samma undantag gäller för kontracykliska kapitalbuffertar som överstiger tröskeln för obligatoriskt erkännande, eftersom Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2014/1⁽⁴⁾ redan förespråkar full ömsesidighet för kontracykliska kapitalbuffertar mellan medlemsstaterna.
- (9) För att säkerställa effektiva och konsekventa makrotillsynsåtgärder är det viktigt att komplettera det obligatoriska erkännandet enligt unionsrätten med frivillig ömsesidighet, för att på så sätt även säkerställa att filialer till utländska finansiella tjänsteleverantörer och utländska leverantörer av finansiella tjänster som tillhandahåller finansiella tjänster direkt över gränserna omfattas av nationella makrotillsynsåtgärder. Målet är att tillämpa samma uppsättning makrotillsynskrav på samma typ av riskexponering i en viss medlemsstat, oavsett vilken rättslig ställning eller hemvist den finansiella tjänsteleverantören har. Därför bör exponeringsbaserade makrotillsynsåtgärder, särskilt sådana som rör en specifik riskexponering, omfattas av ömsesidighet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 4 april 2013 om makrotillsynspolitikens mellanliggande mål och instrument (ESRB/2013/1) (EUT C 170, 15.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Även om ESRB:s rekommendationer inte är rättsligt bindande, är de försedda med en "reagera eller förklara"-modell.

⁽⁴⁾ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 18 juni 2014 om riktlinjer för fastställandet av kontracykliska buffertvärden (ESRB/2014/1) (EUT C 293, 2.9.2014, s. 1).

- (10) Denna rekommendation hjälper de berörda myndigheterna att anta ömsesidiga åtgärder som svar på makrotillsynsåtgärder som antagits av andra berörda myndigheter. För de angivna makrotillsynsåtgärderna som aktiveras i en medlemsstat bör motsvarande åtgärder vidtas i alla andra medlemsstater. Makrotillsynsåtgärder anges i denna rekommendation om den relevanta aktiverande myndigheten begär att motsvarande åtgärder vidtas och om ESRB anser att denna begäran är välgrundad. För att säkerställa att arrangemang om frivillig ömsesidighet får effekt är det viktigt att ESRB i god tid får detaljerad information om sådana åtgärder via ett standardiserat formulär.
- (11) För att säkerställa att arrangemang om frivillig ömsesidighet får effekt förväntas de relevanta myndigheterna anta ömsesidiga åtgärder inom rimlig tid. Längre tidsfrister kommer att rekommenderas för åtgärder som inte existerar i alla jurisdiktioner.
- (12) Denna rekommendation omfattar alla makrotillsynsåtgärder, oavsett vilken del av det finansiella systemet de berör. Baserat på ESRB:s mandat i förordning (EU) nr 1092/2010 går tillämpningsområdet för denna rekommendation utanför tillämpningen av de verktyg för makrotillsyn som föreskrivs i direktiv 2013/36/EU och förordning (EU) nr 575/2013. Rekommendationen ska alltså även omfatta åtgärder som inte harmoniserats i unionsrätten. Rekommendationens tillämpningsområde är beroende av respektive jurisdiktion för de relevanta myndigheterna och ska tillämpas på makrotillsynsåtgärder som de relevanta myndigheterna är behöriga att anta eller aktivera.
- (13) Nationella behöriga myndigheter, utsedda myndigheter samt makrotillsynsmyndigheter och Europeiska centralbanken (ECB) (för medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen) är relevanta myndigheter, särskilt om de är behöriga att anta eller aktivera makrotillsynsåtgärder. Utöver detta tilldelas ECB särskilda tillsynsuppgifter genom rådets förordning (EU) nr 1024/2013 ⁽¹⁾ och Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 ⁽²⁾. ECB får ställa högre krav för kapitalbuffertar eller vidta strängare åtgärder än de som tillämpas av de nationella utsedda myndigheterna. För detta begränsade syfte anses ECB efter omständigheterna vara den behöriga och utsedda myndigheten och har alla de befogenheter och skyldigheter som behöriga och utsedda myndigheter har enligt tillämplig unionsrätt.
- (14) Nya makrotillsynsåtgärder för medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen måste gå via de relevanta SSM-samordningsförfarandena. Arrangemang om ömsesidighet, såsom de framgår av denna rekommendation, ska inte påverka tillämpningen av SSM-samordningsförfarandena, och ESRB:s bedömning av ömsesidigheten kommer först att påbörjas när de interna SSM-samordningsförfarandena har avslutats.
- (15) Myndigheterna får undanta finansiella tjänsteleverantörer med små exponeringar mot den identifierade makrotillsynsriskerna i det aktiverande landet (*de minimis*-principen). De nationella myndigheterna kan välja detta men också avstå från det, om ömsesidighet anses vara en principfråga.
- (16) För att säkerställa att makrotillsynsåtgärder genomförs på ett transparent, ansvarsfullt och effektivt sätt, ska de relevanta myndigheterna ta fram en kommunikationsstrategi avseende ansökningar om ömsesidighet och ömsesidiga åtgärder som en del av sin allmänna kommunikationsstrategi avseende makrotillsynsåtgärder. Vad gäller ansökningar om ömsesidighet är det särskilt viktigt att alla berörda myndigheter får all information som är relevant och nödvändig för att de ska kunna fatta beslut i rätt tid. På samma sätt är det också viktigt att berörda parter (bl.a. de direkta adressaterna av makrotillsynsåtgärder) får all nödvändig information om makrotillsynsåtgärder i rätt tid.
- (17) Det förfarande som rekommenderas i denna rekommendation och beslut ESRB/2015/4 ⁽³⁾ har utformats för att vara så effektivt som möjligt för att uppnå frivillig ömsesidighet. Inom ramen för en framtida översyn av unionens regelverk för makrotillsyn och i linje med tänkbara ändringar av de aktuella verktygen, bör Europeiska kommissionen dock överväga huruvida och på vilket sätt frivillig ömsesidighet så som den framgår av denna rekommendation kan förankras i unionsrätten för att främja en effektiv nationell makrotillsyn. Idealfallet vore om Europeiska kommissionens förslag skulle baseras på frivillig ömsesidighet så som den framgår av denna rekommendation och kapitel 11 i ESRB:s *Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector* (nedan kallad *ESRB-handboken*) ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

⁽²⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM)) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

⁽³⁾ Den engelska versionen finns på ESRB:s webbplats: www.esrb.europa.eu

⁽⁴⁾ Publicerad på ESRB:s webbplats: www.esrb.europa.eu

- (18) ESRB:s rekommendationer offentliggörs efter det att rådet har informerats om styrelsens intention att göra detta och rådet getts möjlighet att reagera.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

AVSNITT 1

REKOMMENDATIONER

Rekommendation A – Bedömning av gränsöverskridande effekter av relevanta myndigheters egna makrotillsynsåtgärder

1. Det rekommenderas att de relevanta aktiverande myndigheterna, innan antagandet, gör en bedömning av de gränsöverskridande effekterna som ett genomförande av deras egna makrotillsynsåtgärder skulle få. Som ett minimum bör man bedöma spridningskanaler via riskjustering och regelarbitrage med hjälp av den metod som framgår av kapitel 11 i ESRB:s handbok.
2. Det rekommenderas att de relevanta aktiverande myndigheterna bedömer
 - a) vilka gränsöverskridande effekter (t.ex. regelarbitrage) genomförandet av makrotillsynsåtgärder i deras jurisdiktion medför, och
 - b) vilka gränsöverskridande effekter på andra medlemsstater eller den inre marknaden som föreslagna makrotillsynsåtgärder får.
3. Det rekommenderas att de relevanta aktiverande myndigheterna minst en gång per år granskar vilka gränsöverskridande effekter som deras makrotillsynsåtgärder faktiskt fått och hur utvecklingen bakom dessa ser ut.

Rekommendation B – Underrättelser och ansökningar om ömsesidighet avseende de relevanta myndigheternas egna makrotillsynsåtgärder

1. Det rekommenderas att de relevanta aktiverande myndigheterna informerar ESRB om makrotillsynsåtgärder så snart dessa antas, men senast två veckor efter antagandet. Underrättelsen bör inkludera en bedömning av de gränsöverskridande effekterna och behovet av att andra relevanta myndigheter vidtar motsvarande åtgärder. De relevanta aktiverande myndigheterna ombeds lämna informationen på engelska och använda de förlagor som finns på ESRB:s webbplats.
2. Om det bedöms vara nödvändigt att andra medlemsstater vidtar motsvarande åtgärder för att säkerställa att åtgärderna får effekt, rekommenderas det att de relevanta aktiverande myndigheterna lämnar en ansökan om ömsesidighet till ESRB tillsammans med underrättelsen om åtgärderna.
3. Om makrotillsynsåtgärder vidtagits innan denna rekommendation antogs, eller om det vid tidpunkten för antagandet inte ansågs finnas något behov av att andra myndigheter vidtar motsvarande åtgärder, men den relevanta aktiverande myndigheten senare beslutat att sådana åtgärder är nödvändiga, rekommenderas det att den relevanta aktiverande myndigheten lämnar en ansökan om ömsesidighet till ESRB.

Rekommendation C – Åtgärder till följd av andra relevanta myndigheters makrotillsynsåtgärder

1. Det rekommenderas att de relevanta myndigheterna antar motsvarande makrotillsynsåtgärder som antagits av andra relevanta myndigheter om detta rekommenderas av ESRB.
2. Det rekommenderas att de relevanta myndigheterna antar makrotillsynsåtgärder som motsvarar de åtgärder som anges i denna rekommendation genom att genomföra samma makrotillsynsåtgärd som den som har genomförts av den aktiverande myndigheten. Om samma makrotillsynsåtgärd inte kan antas enligt den nationella lagstiftningen rekommenderas det att de relevanta myndigheterna, efter samråd med ESRB, antar sådana makrotillsynsåtgärder i enlighet med den nationella lagstiftningen som bäst motsvarar den aktiverade makrotillsynsåtgärden.
3. Det rekommenderas att de relevanta myndigheterna antar ömsesidiga makrotillsynsåtgärder inom tre månader efter det att den senaste ändringen av denna rekommendation har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, utom om det rekommenderas en specifik tidsfrist för de ömsesidiga makrotillsynsåtgärderna. Om möjligt bör de antagna ömsesidiga makrotillsynsåtgärderna ha samma aktiveringsdag.

Rekommendation D – Underrättelse om åtgärder till följd av andra relevanta myndigheters makrotillsynsåtgärder

Det rekommenderas att de relevanta myndigheterna meddelar ESRB om de åtgärder som antas som konsekvens av andra relevanta myndigheters makrotillsynsåtgärder. En underrättelse bör skickas senast en månad efter det att åtgärderna antagits. De underrättande myndigheterna ombeds lämna informationen på engelska och använda den förlaga som finns på ESRB:s webbplats.

AVSNITT 2

GENOMFÖRANDE

1. Tolkning

I denna rekommendation gäller följande definitioner:

- a) *aktivering*: tillämpningen av en makrotillsynsåtgärd på nationell nivå,
- b) *antagande*: ett beslut som antas av en relevant myndighet avseende införandet, ömsesidighet eller ändring av en makrotillsynsåtgärd,
- c) *finansiella tjänster*: en tjänst som berör bankverksamhet, kredit, försäkring, pension eller investering,
- d) *makrotillsynsåtgärd*: en åtgärd som ska förhindra eller minska systemriskerna i enlighet med definitionen i artikel 2 c i förordning (EU) nr 1092/2010 och som antas eller aktiveras av en relevant myndighet enligt unionsrätten eller nationell rätt,
- e) *underrättelse*: skriftlig information på engelska riktad till ESRB från relevanta myndigheter, inklusive ECB enligt artikel 9 i förordning (EU) nr 1024/2013, om en makrotillsynsåtgärd i enlighet med, men inte begränsad till, artikel 133 i direktiv 2013/36/EU och artikel 458 i förordning (EU) nr 575/2013, som kan vara en ansökan om ömsesidighet från en medlemsstat enligt, men inte begränsat till, artikel 134.4 i direktiv 2013/36/EU och artikel 458.8 i förordning (EU) nr 575/2013,
- f) *ömsesidighet*: ett arrangemang där en relevant myndighet i en jurisdiktion tillämpar samma, eller en ekvivalent, makrotillsynsåtgärd som tillämpas av den relevanta aktiverande myndigheten i en annan jurisdiktion, på alla finansinstitut inom dess jurisdiktion, när dessa är exponerade för samma risk i den senare jurisdiktionen,
- g) *relevant aktiverande myndighet*: en relevant myndighet som tillämpar en makrotillsynsåtgärd på nationell nivå,
- h) *relevant myndighet*: en myndighet som är behörig att anta och/eller aktivera makrotillsynsåtgärder, inklusive men inte begränsat till:
 - i) en utsedd myndighet i enlighet med kapitel 4 i direktiv 2013/36/EU och artikel 458 i förordning (EU) nr 575/2013, en behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.1.40 i förordning (EU) nr 575/2013, ECB i enlighet med artikel 9.1 i förordning (EU) nr 1024/2013, eller
 - ii) ett makrotillsynsorgan med de mål, arrangemang, befogenheter, ansvarighetskrav och andra särdrag som fastställs i Europeiska systemrisknämndens rekommendation ESRB/2011/3 ⁽¹⁾.

2. Undantag

1. De relevanta myndigheterna får undanta finansiella tjänsteleverantörer inom sin jurisdiktion från tillämpningen av en viss makrotillsynsåtgärd som antas på basis av ömsesidighet, om dessa finansiella tjänsteleverantörer har små exponeringar mot den identifierade makrotillsynsriskerna i den jurisdiktionen, där den relevanta aktiverande myndigheten tillämpar makrotillsynsåtgärden i fråga (*de minimis*-principen). I likhet med den praxis som antagits för CCB i artikel 130 i direktiv 2013/36/EU, får myndigheterna undanta finansiella tjänsteleverantörer med exponeringar under en viss tröskel från en makrotillsynsåtgärd som antas på basis av ömsesidighet. De relevanta myndigheterna omedelbart rapportera sådana undantag till ESRB och använda den förlaga för att meddela makrotillsynsåtgärder som antas på basis av ömsesidighet som finns på ESRB:s webbplats. När de tillämpar *de minimis*-principen måste myndigheter noga övervaka huruvida regelarbiterage uppstår och i förekommande fall åtgärda luckorna i regelverket.
2. Om de relevanta myndigheterna redan har antagit en åtgärd baserad på ömsesidighet innan något sådant rekommenderas i denna rekommendation, behöver åtgärden inte ändras även om den avviker från den åtgärd som genomförts av den aktiverande myndigheten.

⁽¹⁾ Europeiska systemrisknämndens rekommendation av den 22 december 2011 om de nationella myndigheternas mandat för makrotillsyn (ESRB/2011/3) (EUT C 41, 14.2.2012, s. 1).

3. Tidsfrister och rapportering

1. De relevanta myndigheterna ska meddela ESRB och rådet sådana åtgärder som de vidtar med anledning av denna rekommendation, eller på lämpligt sätt motivera eventuell passivitet. Rapporteringen ska ske vartannat år, den första rapporteringen ska ske den 30 juni 2017. Rapporterna bör som minimum innehålla
 - a) information om orsaker och tidsramar avseende vidtagna åtgärder,
 - b) en bedömning huruvida vidtagna åtgärder är ägnade att uppnå målen i denna rekommendation,
 - c) detaljerade förklaringar till eventuella undantag som beviljas enligt *de minimis*-principen tillsammans med en motivering av varför man avstått från att vidta åtgärder eller gjort avsteg från denna rekommendation, inklusive eventuella förseningar.
2. I fall av delat ansvar ska de relevanta myndigheterna samordna sitt arbete för att i tid lämna nödvändig information.
3. De relevanta myndigheterna uppmanas att snarast informera ESRB om alla förslag till makrotillsynsåtgärder.
4. En makrotillsynsåtgärd som antas på basis av ömsesidighet anses vara likvärdig om den har
 - a) samma ekonomiska effekt,
 - b) samma tillämpningsområde och
 - c) samma konsekvenser (sanktioner) om de ej efterlevs.

4. Ändringar av denna rekommendation

Styrelsen fattar beslut om när denna rekommendation behöver ändras. Sådana ändringar inkluderar särskilt varje ny eller ändrad makrotillsynsåtgärd som ska omfattas av ömsesidighet enligt rekommendation C och de tillhörande bilagorna som innehåller åtgärdsspecifik information. Styrelsen får också förlänga tidsfristerna enligt ovanstående punkter om det krävs lagstiftningsinitiativ för att uppfylla en eller flera rekommendationer. Styrelsen får också besluta att ändra denna rekommendation utifrån Europeiska kommissionens översyn av det obligatoriska erkännandet enligt unionsrätten eller utifrån erfarenheterna med arrangemangen med frivillig ömsesidighet enligt denna rekommendation.

5. Granskning och utvärdering

1. ESRB-sekretariatet ska
 - a) stödja de relevanta myndigheterna, bl.a. genom att underlätta samordnad rapportering genom att tillhandahålla förslagor och vid behov ytterligare information om tillvägagångssätt och tidsfrister för efterlevnad,
 - b) verifiera att de relevanta myndigheterna följer reglerna, inklusive hjälpa dem när dessa så önskar, och rapportera om efterlevnaden till styrelsen.
2. Styrelsen ska bedöma åtgärder och förklaringar från relevanta myndigheter och i förekommande fall bedöma huruvida denna rekommendation inte har följts och huruvida en relevant myndighet har underlåtit att på lämpligt sätt motivera sin passivitet.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 15 december 2015.

Mario DRAGHI
ESRB:s ordförande